

Dünya Devrimindeki İki Kambur: Düşmanın Üstesinden Gelmek

25.05.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları, Kamburun Üstesinden Gelmek • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki makale Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı Bob Avakian tarafından “Kamburun Üstesinden Gelmek” yazı dizisi içinde 18 Ocak 1998 tarihinde Revolutionary Worker’da (Şimdiki Revolution gazetesi) yayınlanmıştır. Yazı yaklaşık 22 yıllık bir yazıdır. İçerikte yer alan çeşitli meselelerin arada geçen süreçte aldığı yeni durumlar bulunmaktadır (Nepal’deki halk savaşının revizyonizme teslim olması ve devrimin orada kaybedilmesi, uluslararası komünist harekette ağır anti-bilimsel revizyonist bileşimin yıkıcı etkisinin derinleşmesi veya Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak ifade ettiğimiz bilimin niteliksel olarak geliştirilmesi ve Bob Avakian’ın mimarı olduğu komünizmin yeni sentezi “Yeni Komünizmin” sömürü ve baskının ortadan kalkacağı kökten farklı bir toplum doğrultusunda insanlığa sunulması gibi...) Bununla birlikte makalede emperyalizm çağında devrimlerin nasıl olacağını ve komünistlerin zorlu görevleri gibi pek çok meselede ufuk açıcı perspektifler ortaya konmaktadır. Belirttiğimiz gibi bütün bu meseleler Bob Avakian’ın **“Yeni Komünizm”** çalışmasında, ayrıca **“Demokrasi Neden Daha İyisini Yapamayalım ki?”**, **“Devrim Yapmak ve İnsanlığı Kurtarmak”** ve **“Breakthroughs [Atılımlar]”** çalışmalarında sistemli şekilde ele alınmaktadır. Okurlarımızın bu eserleri dikkatli şekilde okumalarını, görüş, eleştiri ve değerlendirmelerini bizlerle paylaşmalarını isteriz.

Bu makalenin kaynağı için bkz: <https://revcom.us/a/v19/940-49/940/hump8.htm>

Bu yazı dizisinde yer alan diğer makaleler için bkz:

★ <http://yenikomunizm.com/kategori/bob-avakian-yazilar/kamburun-ustesinden-gelmek/>

Kamburun Üstesinden Gelmek

Dünya Devrimindeki İki Kambur: Düşmanın Üstesinden Gelmek

Dünya devriminde “kamburun üstesinden gelme” meselesi iki açıdan ifade edilebilir: Birincisi, uzun süreli halk savaşı da olsa, silahlı ayaklanmayı takiben iç savaş da olsa belirli bir ülkede “ülke çapında” iktidarın ele geçirilmesi anlamında “kamburun üstesinden gelme” meselesidir. Ve ikincisi dünyadaki “kuşatmaya” karşı stratejik müttefiklik, yani sosyalist devletlerin ve uluslararası proletaryanın stratejik olarak dünyada üstün olduğu yere sıçramak ve kuşatıldıkları zaman da onları işler hale getirebilmek.

Başka bir deyişle, özellikle de ülkeler ve dünya ölçeğinde bütün bunları yapabileceğimiz bir aşamaya nasıl ulaşabiliriz?

Mao Zedong’tan Teşekkür

Bu kamburun üstesinden gelebilme meselesine değinen Mao, önemli bir noktayı vurgulamak açısından bir seferinde çok ilginç bir yorum yapmıştı, klasik kıskırtıcı yorumlarından biriydi bu Mao’nun. “Japonlara [Çin’i] istila ettiği için teşekkür etmeliyiz” demişti. Mao bununla ne demek istiyordu? Bu durum Japon emperyalistlerine bir mektup göndermeleri ve “Teşekkürler” demeleri gerektiği anlamına gelmiyordu. Japon emperyalistleri tarafından Çin halk kitlelerine korkunç şeyler yapıldı ve Mao bütün bunları görmezden gelmedi. Kendisi derin ve stratejik bir noktaya işaret ediyordu: Japonlar ülkeyi işgal ettiklerinde, Komünist Parti ve Halk Kurtuluş Ordusu bu işgale karşı savaşarak toplumda geniş bir inisiyatif kazandı ve büyük bir etki sağladı.

Çin’de Japonya Karşıtı Savaş dönemine ilişkin bir konuşmayı okuduğumu ya da işittiğimi anımsarım. Chiang Kai-shek’in Kuomintang (KMT) ordusunun generallerinden biri ile, Amerikan ordusu ve Çin orduları ve özellikle de Chiang Kai-shek’in ordusu arasındaki irtibatı sağlamak göreviyle atanmış Amerikalı General Stillwell arasındaki bir konuşmadır bu.

Stillwell saçlarını yoluyormuş ve çok sinirliymiş, KMT tarafından kontrol edilen ve tutulan alanlarda yeterli miktarda yağ ve tuz olmadığı gerçeğinden endişe duyuyormuş. KMT’nin

generali Stillwell'e Şu cevabı vermiŐ:

“Sorun değil – Japonlara gittikçe daha fazla toprak kazandıracağımızı anlamalısınız, bu yüzden fazla yağ ve tuza ihtiyacımız olmayacak!” Ben buna bir tür “kaybedenler mantığı” ya da “yenilgi diyalektiği” diyorum. Taktiksel açıdan toprak verme meselesi değildi bu, KMT generali topraklardan vazgeçerken stratejik bir kavramı ifade ediyordu, esasen savaŐın üzerine konmayı ve komünistlerin Japon iŐgalci ordusuna direnmelerine izin verirken aslında sonrasında KMT'nin devreye girmesini ve zaferin meyvelerini çalmasını planlıyordu.

Bu KMT'nin stratejik yönelimi idi. Gittikçe artan bir şekilde komünist güçlerin Çin'deki Japon iŐgalcilere karşı savaşan ana kuvvetler olduğu gerçeğini yansıtıyordu. Ve 2. Dünya Savaşı'nın sonunda, elverişli bir uluslararası durumun ve Japon karşıtı savaŐtaki başarılarının bir kombinasyonu ile Komünist Parti'nin gerçekten kamburun üstesinden gelebilmesi ve önümüzdeki birkaç yıl boyunca kararlı bir mücadele yoluyla ülke çapında iktidarı ele geçirmek için hareket edebileceği bir konumda olması mümkün hale gelmiŐti. Ve bu durum Mao'nun “Japonlara işgal ettikleri için teşekkür etmeliyiz” dediğinde kastettiği şeydi, çünkü işgal ederek Komünist Parti'nin büyük bir kurtuluŐu sağlayacağı koŐulları yarattılar. Bu savaş sayesinde, Parti önderliğindeki devrimci güçler, daha sonra Chiang Kai-shek'i ve arkasındaki emperyalistleri yenmek ve ülke çapında iktidarı ele geçirmek için her Őeye sahip oldukları bir noktaya ilerleyebildiler.

İktidarı Ülke Genelinde Ele Geçirmek Kolay Bir Şey Değildir

Ancak, bu tür Őeylerin uluslararası proletarya ve bir bütün olarak uluslararası komünist hareket açısından ortak bir deneyim olmadığı gerçeğini de not etmeliyiz. Demeye çalıştığım Şey, Üçüncü Dünya ülkelerinde, uzun süreli halk savaşının “devreye girdiği” ve bazı önemli ilk kazanımlar elde ettiği durumlarda bile, siz ne kadar ilerlerseniz, diğer taraf da o kadar harekete geçer ve yanıt vermeye çalışır, üstünlüğü ele geçermenizi ve ardından ülke çapında iktidarı ele geçirmenizi engellemede kararlı olurlar.

Dolayısıyla bu bağlamda, örneğin Peru'da da gördüğümüz gibi, bu çelişkilerle bağlantılı olarak özellikle kritik kavŐaklarda, düşmanın Őiddetli karşı saldırıları karşısında ve hatta düşmanın

saldırıları varken zorunluluğun özgürlüğe dönüştürülmesi ile büyük ilerlemeler kaydedilirken dahi hatalı çizgilerin ortaya çıkması şaşırtıcı değildir. Ve çelişkiyi doğru bir şekilde ele almak zorlu bir süreçtir – belirli bir noktada mümkün olanın ötesine geçmek, ülke çapında iktidarı ele geçirmeye doğru ilerlemek ve sıçramaya giden yolları bulmak, ve aynı zamanda sadece “gündemde olma” meselesine takılıp kalmadan ülke çapında iktidarı ele geçirme hedefine doğru atılım yapmak için sınırları zorlamak gibi durumları ele alabilmek zorludur. Bu durum yine kendini sürekli olarak ortaya çıkaran çok akut bir çelişkidir. “Kamburun üstesinden gelme” zorluğunun bir ifadesidir.

Şimdi, zorluklardan bahsetmek bunun yapılamayacağını söylemek değildir, ancak bunun yalnızca kendisini ortaya koyan zorunlulukların farkına vararak ve bunların dönüştürülerek yapılabileceğini vurgulamaktır. Durumun nasıl ortaya çıktığının somut olarak derinine inme ve devrimci mücadelenin belirli koşullarında bununla mücadele etme ihtiyacını vurgulamaktır.

Emperyalist ülkelerde kendimizi henüz yapamayacağımız şeyleri, iktidarın ele geçirilmesi için topyekun bir savaş vermek isterken bulabiliriz. Yine de, bunları yapmak için ne kadar sabırsız olsak da beklemek zorundayız; fakat bundan da öte, işleri stratejik hedeflerimize doğru ilerletmek için uygun şekillerde çalışmalı ve mücadele etmeliyiz. Ancak bütün bunlarla ilgili bir tehlike var – çünkü henüz “kamburun üstesinden gelemeyiz” ve aslında iktidarın ele geçirilmesi için topyekun savaşmadığımız için, gelişememe veya daha da beteri yozlaşma durumuyla karşılaşacağız. Bu durum ABD gibi emperyalist bir ülkede iktidara giden yol açısından; iktidara giden yolun uzun süreli halk savaşı olduğu ve iktidarın ülke çapında ele geçirilmesinin esas biçiminin en başından itibaren askeri mücadele olduğu bir Üçüncü Dünya ülkesinde olduğundan farklı bir şekilde ortaya çıkan bir çelişkidir.

İlerleme veya Geri Çekilme

Dünya arenasındaki bir diğer “kambur”, sosyalist ülkelerin uzun süredir ortaya çıkmamış olması ve belli bir tarihsel dönem için de tek tük ortaya çıkma ihtimalinin oldukça yüksek olmasıdır. Dolayısıyla, büyük stratejik anlamıyla sosyalist ülkeler ve daha geniş olarak da uluslararası proletarya ve uluslararası komünist hareket, dünyadaki müttefikleri değiştirmek gereksinimi ya da sosyalist ülkelerin belirli bir noktadan sonra geleceği ihtimaliyle yüzleşecekleri bir durumla

karşı karşıya kalacaktır.

Bu durum, verili bir zamanda eğer dünyanın çok daha fazla kısmını kazanmazsanız, o zaman var olan sosyalist ülke veya ülkelerin (eğer o dönem mevcutlarsa) bir tür mekanik matematiksel veya aritmetik denklem şeklinde kaçınılmaz olarak çökecekleri anlamına da gelmez. Ancak sosyalist bir ülkenin kuşatılmışlık durumunda bir çelişki vardır; ve bu da sosyalist toplum içindeki iç çelişkilerle etkileşime girer. Ve belli bir noktada, dünya çapında proleter devrimde başka ilerlemeler yapılmazsa, bunlar karşıtlarına dönüşecek ve sosyalist bir ülkedeki kapitalist restorasyon için koşullar daha da elverişli hale gelecektir.

Bu durum, kapitalist restorasyonun belirli bir noktadan sonra otomatik olarak devreye girdiği ya da otomatik olarak gerçekleşeceği anlamına gelmez. Fakat bu durum, her şeyin karşıtlarına dönüşmeye başlayacağı ve kapitalist restorasyon koşullarının daha elverişli olacağı anlamına gelir. Yani diyalektik materyalist anlamda durum şu şekildedir: ya dünya devriminde daha fazla ilerleme ve atılımlar yapılmalıdır, ya da geçici olarak geri çekilme durumu yaşanacaktır.

Bildiğimiz gibi, tarihsel olarak dünya ölçeğinde dengeyi lehimize çevirebileceğimiz noktaya henüz ulaşmadık. Bu alçakların üstesinden gelmek istiyoruz, fakat henüz o noktaya ulaşmadık. Onların kıvrınmasını istiyoruz ve uluslararası proletarya tarafından kuşatıldıklarında meseleyle nasıl baş edeceklerini kavramaya çalışıyoruz. Bu noktaya ulaşmak için aşamalardan geçmemiz gerekecek. Daha halen az sayıda uluslararası faktörün bizim tarafımızda ve bizim lehimize olduğu bir aşamadayız. Bu meseleleri insanlarla, kitlelerle çok açık bir şekilde tartışmamız gerekiyor. Bu durum tarihi misyonumuzun -dünya proleter devrimi, dünya çapında komünizme ilerlemenin- imkansız olduğu anlamına gelmiyor; hiç de böyle değil. Ancak bu durum, bu tarihi misyonu gerçekleştirirken gerçek zorlukların, gerçek çelişkilerin ele alınması gerektiği anlamına geliyor.

Devrim veya Dehşet Izdırıpları

Burjuva analizciler de dahil olmak üzere, bazı kişiler Brezilya'dan Afrika'ya kadar pek çok yerde büyük bir karmaşa ve karışıklık, dünya çapında suç ve bir devrim bileşkesi öngören korkunç tahminlerle doludur. Ve gerçek şu ki, eğer proleter devrim ilerlemezse özellikle de halk kitleleri

açısından gerçekten korkunç şeyler olacak. Burada yine, çok keskin bir şekilde göze çarpan ve - bir maddi güç ve umut ışığı olarak- muazzam bir önemini bulunan şeyi, Peru'daki halk savaşının yanı sıra, Nepal'de başlatılan halk savaşı ve MLM öncü tarafından yönetilen genel halk savaşları bulunuyor. Bu durum, halk kitleleri ve insanlığın büyük çoğunluğu açısından diğer bir yolu, felaketten uzaklaşmayı ve kurtuluşa giden yolu içerir. Bu soyut entelektüel bir şey değildir - bu oldukça gerçek bir durumdur.

Bu yüzden tarihi önemiyle birlikte bir şekilde insanlara şunu söylemeliyiz: "Bakın, alınmanıza gerek yok, çünkü geçici olarak bizden daha büyük ve daha güçlü olan bu emperyalistler, üzerimize birkaç kez atladılar ve yarattığımız şeyleri -yani sosyalist ülkeleri- yıkmayı başardılar. Emperyalizm, Üçüncü Dünya'daki çocuklar için daha iyi koşullar yaratmadı. Emperyalist yönetim ve emperyalist birikim sistemi altında her gün binlerce çocuk ölüyor. Bu sistem insanlığın büyük çoğunluğu için daha iyi bir dünya yaratmamıştır. Tam aksine! Kendi yarattığı kabusu daha da kötüleştiriyor ve bu durum devrimimizle parçalanıncaya dek, nihayetinde "kamburun üstesinden gelmemize" dek ve emperyalizmin ve her tür baskı ve sömürü sisteminin işini kökten bitirinceye dek devam edecek.

Bu kör bir inanç meselesi değildir. Bu dünya kanlı bir keşmekeş içindedir ve devrim çok daha fazla keşmekeş gerektirecektir. Bu durumu insanlardan saklamaya çalışmamalıyız. Devrimci değişim için büyük ve köklü bir umut mevcut. Başka bir deyişle, dünya çapında komünizme ilerlemenin tarihsel ve maddi bir temeli vardır ve kesinlikle buna değer. Bundan çok daha ötesinde, insanlık tarihindeki en özgürleştirici şeydir bu.

Tarihsel materyalizm ve tüm MLM tarafından açıkça ortaya konan derin nokta, dünya proleter devrimindeki başarısızlıklara ve geri dönüşlere bakılmaksızın; burjuva toplumunda ve dünyada emperyalist tahakküm altında yapılan belirli değişikliklerden hatta çok önemli değişikliklerden bağımsız olarak -örneğin iletişimdeki ve daha genel olarak teknolojiadaki gelişmelerden bağımsız olarak; belirli ülkelerdeki ve dünyadaki ekonomideki önemli yeni özelliklerden bağımsız olarak; bu teknolojik ve ekonomik değişikliklere karşılık gelen üst yapıdaki değişikliklerden bağımsız olarak- bütün bunlardan bağımsız olarak bu sistemin temel doğası ve temel çelişkisi aynı kalacaktır ve proletaryanın önderlik ettiği devrim ve toplumun proletaryanın bakış açısı ve

çıkarları doğrultusunda devrimci dönüşümü sürekli olarak ortaya çıkacak ve kendini yeniden ortaya koyacaktır.

Bu devrime duyulan ihtiyaç, ifadesini yalnızca genel bir tarihsel ve politik eğilim olarak değil, aynı zamanda direnişteki dünya halklarının büyük çoğunluğunun acı ve öfkesinde, bu tarihi sıçramanın potansiyelini dramatik bir şekilde yansıtan, dünya çapında proleter devrimin nesnel ihtiyacını ve komünizme ilerlemeyi yüksek sesle haykıranlarda çok keskin bir şekilde bulacaktır. Bu durum, nihayetinde maddi bir gerçeğe dönüşene dek, kamburları aşana dek ve komünizm hedefine doğru yeni bir düzlemde devam edene dek kendini sürekli olarak yeniden ortaya koyacaktır. Bilinçli öncü güçlerin belirli ülkelerdeki ve dünya düzlemindeki rolü, altta yatan bu temel maddi gerçekliği ve hareketi tam olarak kavramak, kendini sürekli olarak ve tekrar tekrar farklı biçimlerde ortaya koyan bu maddi gerçekliği tanımak ve bunu nihai hedef için daha bilinçli ve kararlı bir şekilde savaşan kitlelerin en kuvvetli maddi gücüne dönüştürmektir.